

Mouldi Manai, stjóri í Rio Bravo:

Eingin hevði sæð svørt fólk áður

– Tá eg kom gangandi eftir Vaglinum, rullaðu fólk bilrútarar niður og starðu at mær, sigur Mouldi Manai, ættaður úr Tunis, um móttøkuna í Føroyum, fyrri 20 árum síðani

– Tú fert ongantið at kenna teg sum ein øgeligan handilsmann í Føroyum, fyrri tað um tað eydnast tær at fáa eina matstovu at bera seg. Tað er avmarkað, hvussu nógv viðskiftafólk eru til. Tí er uppgávan at halda tað við líka, sum tú hevur bygt upp.

Hetta sigur 50 ára gamli Mouldi Manai, stjóri í Rio Bravo matstovuni, sum rættiga hevur fingið føroyingar at fara út at eta. So nógv fólk vitjar matstovuna, serliga seinnapart í vikuni, at neyðugt at bíleggja sær bord, um tú skalt fáa innivist á Rio Bravo.

Hóast Mouldi Manai ikki loypir framav, tá tosað verður um framtíðarvónirnar, so er tað tó langt lopp frá tí hann steyg fótin í land í Føroyum fyrri 20 árum síðani, og til dagin í dag.

Hitti føroyska gentu í Paris

Mouldi Manai er føddur í Tunis í Tunesia. Foreldrinu áttu níggu børn. Pápin hevði grønmetishandil og mamman var fakkfagsleiðari og arbeiddi fyrri kvinnurættindum.

Hann var útlærður bilsmiður og fór í hertænastu, so sum allir aðrir ungir menn í Tunesia. Hetta var eisini einasti háttur at sleppa út at ferðast. Allir, sum høvdu tænt í herinum fingið útfararloyvi aftaná hertænastu.

Mouldi Manai fór til Fraklands at arbeiða á Peugeot bilverksmiðjuni, og gekk á kvøldskúla, fyrri at læra málið. Har hitti hann Svanbjørg Vang, sum var undir útbúgving sum korrespondentur.

– Har vóru eisini aðrir føroyingar, eitt nú Bergljót

Debes Hentze, Eydna Danielsen og Jógvan Nielsen. Mouldi kendi seg væl miðum føroyingar í Paris.

Í desember mánaði 1975 var Svanbjørg Vang liðug at ganga í skúla í Fraklandi. Hon fór heim í jólafrí, og skuldi eftir ætlanini fara til Italia at lesa viðari.

Tey bæði fóru til Føroyar at halda jóla. Johannes Berg, stjóri, frætti, at Mouldi var bilsmiður, og bjóðaði honum arbeiði og góða løn. Hann tók av, og setti sær fyrri at arbeiða í Føroyum í fyra mánaðir.

– Eg fór ongantið avstað aftur, sigur Mouldi Manai. Svanbjørg fekk samstundis í boði at vera við í arbeiðinum at stovna frimerkjadeildina hjá Postverkinum, og hon fór heldur ikki avstað aftur. Í dag er hon deildarleiðari á frimerkjadeildini.

Tey starðu at mær

Árið eftir í 1976 giftust Mouldi og Svanbjørg, og tey fingi dóttirina Salua, sum nú er 19 ára gomul.

– Hvussu tóku føroyingar imóti tær?

– Tað var strævið, sigur Mouldi Manai og andar tungliga.

– Føroyingar høvdu einki sjónvarp tá, og teir ferðaðust heldur ikki so nógv, sum tey hava gjørt seinastu árin. Eg veit ikki, men eg haldi, at bert sjómenn, sum vóru við langfarasigling høvdu sæð svørt fólk.

– Tá eg kom gangandi eftir Vaglinum, rullaðu fólk bilrútararar niður og

Mouldi Manai: – Mín hugsunarháttur og liviháttur er kortini broyttur og „erktur av árunum í Føroyum. Skuldi eg flutt aftur til Tunis, hevði eg verið noyddur at umstilla meg, við at farið eini 10 át aftur í tíðina

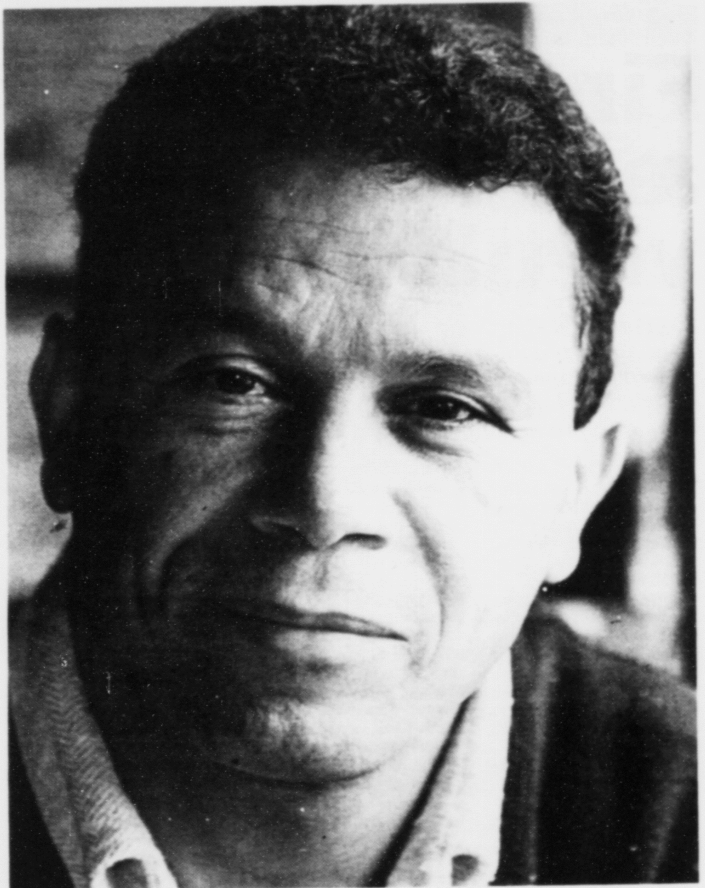
starðu at mær. Tað kendist meira enn lögð, sigur Mouldi Manai.

Hann er annars ógvuliga fyrirkomandi og opin persónur, men noyddist at halda seg innandura um kvøldarnar í fyrstuni, tí hann varð happaður, og føroyingar spardu hann ikki, um teir fingi møguleikar at geva honum ein undir vangan. Mouldi Manai hevur meir enn so hoyrt fólk rópa svartu lorthundur og tilíkt eftir sær.

Í fyrstuni búðu Svanbjørg og Mouldi heima hjá foreldrum hennara, men tá tey skuldu vera foreldur, fóru tey at sóknast eftir búð.

– Ein íbúð stóð til leigu í Sosialinum, og vit fingi avtalað tíð við húsegaran, sum í tekefonini var hugaður at leiga okkum íbúðina.

– Tá vit koma til húsin, gloppar ein eldri maður hurðina. Tá hann sá meg,

segði hann okkum, at hann leigaði ikki íbúð til "sovorid" fólk, sigur Mouldi Manai.

Agg er ikki til í minari verð

Hjúnini fingi seinni íbúð 20 metrar frá, men tey tosðu ongantið við mannin, sum í dag er deyður. Tó gjørdust synir hansara bestu vinir hjá Mouldi seinni, tá teir spældu fótbólt í B36.

– Eg fekk skjótt góðar vinir, og eri soleiðis inn-rættadur, at stundir eru ikki at bera agg. Tað er best at gloyma í minari verð. Í dag kenni eg meg væl. Livi í góðum hjúnarlag, og haldi meg ikki hava nakrar óvinir, sigur Mouldi Manai.

– Tað undraði meg kortini, at føroyingar vóru so torførir at fáa samband við í fyrstuni. Í Paris søgdu fólk altíð um Norðurlond, at har vóru tey 15 ár frammanfyrir

onnur lond, og at sosiala sambandið var framúr væl skipað.

– Hugsar tú ongantið um at flyta aftur til Tunesia?

– Nei, tað havi eg ikki havt stundir at umhugsa. Vinfólk míni, sum eg vaks upp saman við í Tunis, eru farin aðrastaðni at búgva, onnur havi eg ikki hitt øll hesi árin. Tað er óvist, um eg hevði trivist har í dag.

– Tað verður mangan tik-id til í Føroyum, at vit hava brúk fyrri at liva har, sum røtur okkara eru?

– Røtur mínar eru har familjámín er, í hesum føri kona og dóttur. Harnæst havi eg umstøður at vitja mammu og systkin at kalla á hvørjum ári. Tað er tó tung at fara aftur til Føroyar, um eg havi verið leingi heima í Tunis.

Hugsunarháttur merktur av Føroyum

– Mín hugsunarháttur og liviháttur er kortini broyttur og merktur av árunum í Føroyum. Skuldi eg flutt aftur til Tunis, hevði eg verið noyddur at umstilla meg, við at farið eini 10 ár aftur í tíðina, sigur Mouldi Manai og leggur aftrat: – Ikki tí, Tunesia er sera væl skipað land, við sosialistiskum stýri.

– Kemur tú heimaftur úr útleigd, hevur spart pening upp, og ætlar tær at stovna virki av einhvørjum slag, so siga myndugleikarnir sum soleiðis: Tú hevur prógvað, at tú ert dugnaligur. Vit vilja stuðla tær í tí, sum tú vilt fremja. Tú fært fimm ára rentufritt lán, sum verður latið alt eftir, hvussu stóran

Orð: Dagný Myndir: Akl

kapital tú hevur við tær heimaftur.

Um sosiala skipanin sigur Mouldi Manai, at børnini hava skyldu syrgja foreldrunum. Tey gomlu fáa lítla pensjón frá tí almenna, men í høvudsheitinum hava børnini ábyrgdina fyrri sín-um gomlu. Mouldi Manai sendir pening til mammuna, sum nú er 80 ára gomul, eins og brøður hansara gera.

Fleri beiggjar hava fingið útbúgving í Fraklandi, og eru fyrri trygdarútgærdini á hotel og gistingarhúsinum í Tunesia.

– Hvussu ber tað til, at ein bilsmiður stovnar matstovu?

– Eg fekk hugskotið fyrri nokrum árum síðani, tá eg

Svanbjørg Vang, kona Mouldi Manai og dóttur teirra Salua, sum tók studentsprógv í ár. Í løtuni er Svanbjørg í Tunis, har hon lesur arabisk

